

“RUCE” (Vítězslava Kaprálová – Jaroslav Seifert)

Pět prstů ruky mé je lyra tichá a nesmělá,
[pjet 'prstu: 'ruki mɛ: je 'lɪra 'cɪxɑ: a 'nɛsmɛlɑ:]

chvilíčku lyra a chvilku hřeben,
[xvɪlɪtʃku 'lɪra a 'xvɪlku 'hɾɛbɛn]

vlasý ti spadly do čela.
[vlasɪ tɪ 'spadlɪ 'dɔtʃɛlɑ]

Pět půlměsíčků bílých nehtů líbal jsem zkroušený,
[pjet 'pu:lmɛsɪ:ʃku: 'bi:lɪ:x 'nɛhtu: 'li:bal 'sɛm 'zkrouʃɛni:]

zatímco hvězdy plné smoly rudými žhnuly plameny.
[zaci:mtso 'hvɛzdɪ 'plnɛ: 'smolɪ 'rudɪ:mɪ 'ʒhnulɪ 'plamɛnɪ]

Svět padal s námi do propasti,
[svjet 'padal 'sna:mɪ 'dɔpropascɪ]

my neslyšeli hran,
[mɪ 'nɛslɪʃɛlɪ hran]

poslední jsme pili kapky vína,
[poslɛdɲi: smɛ 'pɪlɪ 'kapkɪ 'vi:nɑ]

jež zbylo ještě v Kanaán.
[jɛʒ 'zbɪlo 'jɛʃɛ 'fkana:n]